భాగవత పద్యములు – ప్రార్థన

శ్రీకైవల్యపదంబుఁ జేరుటకునై చింతించెదన్ లోక ర
క్షైకారంభకు భక్తపాలనకళాసంరంభకున్ దానవో
ద్రేక స్తంభకుఁ గేళిలోలవిలసద్దృగ్జాలసంభూత నా
నాకంజాతభవాండకుంభకు మహానందాంగనాడింభకున్.

1-1-శా.

లలితస్కంధము కృష్ణమూలము శుకాలాపాభిరామంబు మం
జులతాశోభితమున్ సువర్ణసుమనస్సుజ్ఞేయమున్ సుందరో
జ్జ్వలవృత్తంబు మహాఫలంబు విమలవ్యాసాలవాలంబునై
వెలయున్ భాగవతాఖ్యకల్పతరు వుర్విన్ సద్ద్విజశ్రేయమై.

1-20-మ.

శ్రీకృష్ణా! యదుభూషణా! నరసఖా! శృంగారరత్నాకరా!
లోకద్రోహినరేంద్రవంశదహనా! లోకేశ్వరా! దేవతా
నీకబ్రాహ్మణగోగణార్తిహరణా! నిర్వాణసంధాయకా!
నీకున్ మ్రొక్కెదఁ ద్రుంపవే భవలతల్ నిత్యానుకంపానిధీ!

1-198-శా.

త్రిజగన్మోహననీలకాంతిఁ దను వుద్దీపింపఁ బ్రాభాత నీ
రజబంధుప్రభ మైన చేలము పయిన్ రంజిల్ల నీలాలక
వ్రజసంయుక్తముఖారవింద మతిసేవ్యంబై విజృంభింప మా

విజయుం జేరెడు వన్నెలాఁడు మది నావేశించు నెల్లప్పుడున్.

1-216-మ.

నగుమొగమున్ సుమధ్యమును నల్లనిదేహము లచ్చి కాటప
ట్టగు నురమున్ మహాభుజము లంచితకుండలకర్ణముల్ మదే
భగతియు నీలవేణియుఁ గృపారసదృష్టియుఁ గల్గు వెన్నుఁ డి
మ్ముగఁ బొడసూపుఁగాత గనుమూసినయప్పుడు విచ్చినప్పుడున్.

9-732-చ.

నల్లనివాఁడు పద్మనయనంబులవాఁడు మహాశుగంబులున్
విల్లును దాల్చువాఁడు కడు విప్పగు వక్షమువాఁడు మేలు పైఁ
జల్లెడువాఁడు నిక్కినభుజంబులవాఁడు యశంబు దిక్కులం
జల్లెడువాఁడునైన రఘుసత్తముఁ డిచ్చుత మా కభీష్టముల్.

9-361-ఉ.

శుకయోగి చేసిన దైవగురు ప్రశంస

పరుఁ డై యీశ్వరుఁ డై మహామహిముఁడై ప్రాదుర్భవ స్థాన సం
హరణక్రీడనుఁ డై త్రిశక్తియుతుఁ డై యంతర్గతజ్యోతియై
పరమేష్ఠిప్రముఖామరాధిపులకుం బ్రాపింప రాకుండు దు
స్తరమార్గంబునఁ దేజరిల్లు హరికిం దత్త్వార్థినై మ్రొక్కెదన్.

2-58-మ.

మఱియు సజ్జనదురితసంహారకుండును దుర్జననివారకుండును సర్వరూపకుండును బరమహంసాశ్రమ ప్రవర్తమాన మునిజనహృదయ కమలకర్ణికామధ్య ప్రదీపకుండును సాత్వతశ్రేష్ఠుండును నిఖిల కల్యాణగుణగరిష్ఠుండును బరమభక్తియుక్తసులభుండును భక్తిహీనజన దుర్లభుండును నిరతిశయ నిరుపమ నిరవధిక ప్రకారుండును నిజస్వరూప బ్రహ్మవిహారుండును నైన యప్పరమేశ్వరునకు నమస్కరించెద.

2-59-వ.

ఏ విభు వందనార్చనము లే విభు చింతయు నామకీర్తనం
బే విభు లీల లద్భుతము లెప్పుడు సంశ్రవణంబు సేయ దో
షావలిఁ బాసి లోకము శుభాయతవృత్తిఁ జెలంగు నండ్రు నే
నా విభు నాశ్రయించెద నఘౌఘ నివర్తను భద్రకీర్తనున్.

2-60-ఉ.

ఏ పరమేశుపాదయుగ మెప్పుడు గోరి భజించి నేర్పరుల్
లోపలిబుద్ధితో నుభయలోకములందుల జడ్డుఁ బాసి యే
తాపము లేక బ్రహ్మ గతిఁ దారు గతశ్రము లై చరింతు రే
నా పరమేశు మ్రొక్కెద నఘౌఘ నివర్తను భద్రకీర్తనున్.

2-61-ఉ.

తపములఁ జేసి యైన మఱి దానము లెన్నియుఁ జేసి యైన నే
జపములఁ జేసి యైన ఫలసంచయ మెవ్వనిఁ జేర్ప కున్న హే
యపదములై దురంత విపదంచిత రీతిగ నొప్పుచుండు న

య్యపరిమితున్ భజించెద నఘౌఘ నివర్తను భద్రకీర్తనున్.

2-62-చ.

యవన వ్యాధ పుళింద హూణ కష కంకాభీర చండాల సం

భవులుం దక్కిన పాపవర్తనులు నే భద్రాత్ము సేవించి భా

గవతశ్రేష్ఠుల డాసి శుద్ధతను లై కళ్యాణు లై యుందు రా

యవికారుం బ్రభవిష్ణు నాదు మదిలో నశ్రాంతమున్ మ్రొక్కెదన్.

2-63-మ.

తపముల్ సేసిననో మనోనియతినో దానవ్రతావృత్తినో

జపమంత్రంబులనో శ్రుతి స్మృతులనో సద్భక్తినో యెట్లు ల

బ్ధపదుం డౌ నని బ్రహ్మ రుద్రముఖరుల్ భావింతు రెవ్వాని న

య్యపవర్గాధిపుఁ డాత్మమూర్తి సులభుం డౌఁ గాక నా కెప్పుడున్.

2-64-మ.

శ్రీపతియు యజ్ఞపతియుఁ బ్ర

జాపతియున్ బుద్ధిపతియు జగదధిపతియున్

భూపతియు యాదవశ్రే

ణీపతియున్ గతియు నైన నిపుణు భజింతున్.

2-65-క.

అణువో కాక కడున్ మహావిభవుఁడో యచ్ఛిన్నుఁడో ఛిన్నుఁడో

గుణియో నిర్గుణుఁడో యటంచు విబుధుల్ గుంఠీభవ త్తత్త్వ మా

ర్గణు లై యే విభు పాదపద్మ భజనోత్కర్షంబులం దత్త్వ వీ

క్షణముం జేసెద రట్టి విష్ణుఁ బరమున్ సర్వాత్ము సేవించెదన్.

2-66-మ.

జగదుత్పాదన బుద్ధి బ్రహ్మకు మదిన్ సంధింప నూహించి యే
భగవంతుండు సరస్వతిం బనుప నా పద్మాస్య దా నవ్విభున్
మగనిం గా నియమించి తద్భువన సామ్రాజ్యస్థితిన్ సృష్టిపా
రగుఁ జేసెన్ మును బ్రహ్మ నట్టి గుణి నారంభింతు సేవింపఁగన్.

2-67-మ.

జీవుడు – పురుషుడు

పూర్ణుఁ డయ్యును మహాభూతపంచక యోగమున
మేను లను పురములు సృజించి
పురములలో నుండి పురుషభావంబున
దీపించు నెప్పుడు ధీరవృత్తిఁ
బంచభూతములను పదునొకం డింద్రియములఁ
బ్రకాశింపించి భూరిమహిమ
షోడశాత్మకుఁ డన శోభిల్లి జీవత్వ
నృత్తవినోదంబు నెఱపుచుండు

2-68-సీ.

నట్టి భగవంతుఁ డవ్యయుం డచ్యుతుండు

మానసోదిత వాక్పుష్పమాలికలను
మంజు నవరస మకరంద మహిమ లుట్ట
శిష్టహృద్భావవీలలఁ జేయుఁగాత.

2-68.1-తే.

మానధనుల్ మహాత్ములు సమాధినిరూఢులు యన్ముఖాంబుజ
ధ్యానమరందపానమున నాత్మభయంబులఁ బాసి ముక్తు లై
లూనత నొంద రట్టి మునిలోకశిఖామణికిన్ విశంకటా
జ్ఞానతమో నభోమణికి సాధుజనాగ్రణి కేను మ్రొక్కెదన్.

2-69-ఉ.

గజేంద్ర మోక్షణము

ఏ రూపంబున దీని గెల్తు నిట మీఁ దేవెంటఁ జింతింతు నె
వ్వారిం జీరుదు నెవ్వ రడ్డ మిఁక నివ్వారిప్రచారోత్తమున్
వారింపం దగువార లెవ్వ రఖిలవ్యాపారపారాయణుల్
లేరే మ్రొక్కెద దిక్కుమాలిన మొఱాలింపం బ్రపుణ్యాత్మకుల్.

8-71-శా.

నానానేకపయూథముల్ వనములోనం బెద్దకాలంబు స
న్మానింపన్ దశలక్షకోటికరిణీనాథుండనై యుండి మ
ద్దానాంభఃపరిపుష్టచందనలతాంతచ్ఛాయలందుండ లే

కీ నీరాశ ని టేల వచ్చితి భయం బెట్లో కదే యీశ్వరా!

8-72-శా.

ఎవ్వనిచే జనించు జగ మెవ్వనిలోపల నుండు లీనమై
యెవ్వనియందు డిందుఁ బరమేశ్వరు డెవ్వఁడు మూలకారణం
బెవ్వఁ డనాదిమధ్యలయుఁ డెవ్వఁడు సర్వముఁ దానయైన వాఁ
డెవ్వఁడు వాని నాత్మభవు నీశ్వరు నే శరణంబు వేఁడెదన్.

8-73-ఉ.

ఒకపరి జగములు వెలి నిడి
యొకపరి లోపలికిఁ గొనుచు నుభయముఁ దానై
సకలార్థసాక్షి యగు న
య్యకలంకుని నాత్మమూలు నర్థిఁ దలంతున్.

8-74-క.

లోకంబులు లోకేశులు
లోకస్థులుఁ దెగినఁ దుది నలోకం బగుపెం
జీఁకటి కవ్వల నెవ్వం
డేకాకృతి వెలుఁగు నతని నే సేవింతున్.

8-75-క.

నర్తకునిభంగిఁ బెక్కగు
మూర్తులతో నెవ్వఁ డాడు మునులు దివిజులుం
గీర్తింప నేర రెవ్వని

వర్తన మొరు లెఱుఁగ రట్టివాని నుతింతున్.

8-76-క.

ముక్తసంగులైన మునులు దిదృక్షులు
సర్వభూతహితులు సాధుచిత్తు
లసదృశవ్రతాఢ్యు లై కొల్తు రెవ్వని
దివ్యపదము వాఁడు దిక్కు నాకు.

8-77-ఆ.

భవము దోషంబు రూపంబుఁ గర్మంబు నా
హ్వయమును గుణము లెవ్వనికి లేక
జగములఁ గలిగించు సమయించు కొఱకునై
నిజమాయ నెవ్వఁ డిన్నియునుఁ దాల్చు
నా పరేశునకు ననంతశక్తికి బ్రహ్మ
కిద్ధరూపికి రూపహీనునకును
జిత్రచారునికి సాక్షికి నాత్మరుచికిని
బరమాత్మునకుఁ బరబ్రహ్మమునకు

8-78-సీ.

మాటలను నెఱుకల మనములఁ జేరంగఁ
గాని శుచికి సత్యగమ్యుఁ డనుచు
నిపుణుఁ డైనవాని నిష్కర్మతకు మెచ్చు
వాని కే నొనర్తు వందనములు.

8-78.1-ఆ.

శాంతున కపవర్గ సౌఖ్యసంవేదికి
        నిర్వాణభర్తకు నిర్విశేషు
నకు ఘోరునకు గూఢునకు గుణధర్మికి
        సౌమ్యున కధిక విజ్ఞానమయున
కఖిలేంద్రియద్రష్ట కధ్యక్షునకు బహు
        క్షేత్రజ్ఞునకు దయాసింధుమతికి
మూలప్రకృతి కాత్మ మూలున కఖిలేంద్రి
        య జ్ఞాపకునకు దుఃఖాంతకృతికి

8-79-సీ.

నెఱి నసత్య మనెడి నీడతో వెలుఁగుచు
నుండు నెక్కటికి మహోత్తరునకు
నిఖిలకారణునకు నిష్కారణునకు న
మస్కరింతు నన్ను మనుచుకొఱకు.

8-79.1-ఆ.

యోగాగ్ని దగ్ధకర్ములు
యోగీశ్వరు లే మహాత్ము నొండెఱుఁగక స
ద్యోగ విభాసిత మనముల
బాగుగ వీక్షింతు రట్టి పరము భజింతున్.

8-80-క.

సర్వాగమామ్నాయజలధికి నపవర్గ
మయునికి నుత్తమమందిరునకు
సకలగుణారణిచ్ఛన్నబోధాగ్నికిఁ
దనయంత రాజిల్లు ధన్యమతికి
గుణలయోద్దీపిత గురుమానసునకు సం
వర్తితకర్మనిర్వర్తితునకు
దిశ లేని నాబోఁటి పశువులపాపంబు
లడఁచువానికి సమస్తాంతరాత్ముఁ

8-81-సీ.

డై వెలుంగువాని కచ్ఛిన్నునకు భగ
వంతునకుఁ దనూజ పశునివేశ
దారసక్తు లయినవారి కందఁగ రాని
వాని కాచరింతు వందనములు.

8-81.1-ఆ.

మఱియును.

8-82-వ.

వరధర్మకామార్థవర్జితకాములై
విబుధు లెవ్వాని సేవించి యిష్ట
గతిఁ బొందుదురు చేరి కాంక్షించువారి క
వ్యయదేహ మిచ్చు నెవ్వాఁడు కరుణ

ముక్తాత్ము లెవ్వని మునుకొని చింతింతు
      రానందవార్ధిమగ్నాంతరంగు
లేకాంతు లెవ్వని నేమియుఁ గోరక
      భద్రచరిత్రంబుఁ బాడుచుందు

8-83-సీ.

రా మహేశు నాద్యు నవ్యక్తు నధ్యాత్మ
యోగగమ్యుఁ బూర్ణు నున్నతాత్ము
బ్రహ్మ మయినవానిఁ బరుని నతీంద్రియు
నీశు దూరు సూక్ష్ము నే భజింతు.

8-83.1-ఆ.

అని మఱియు నిట్లని వితర్కించె.

8-84-వ.

పావకుం డర్చుల భానుండు దీప్తుల
      నెబ్భంగి నిగిడింతు రె ట్లడంతు
రాక్రియ నాత్మకరావళిచేత బ్ర
      హ్మాదుల వేల్పుల నఖిలజంతు
గణముల జగముల ఘననామరూపభే
      దములతో మెఱయించి తగ నడంచు
నెవ్వఁడు మనము బుద్ధీంద్రియంబులుఁ దాన
      యై గుణసంప్రవాహంబులు నెఱపు

8-85-సీ.

స్త్రీనపుంసకపురుషమూర్తి యునుగాక

తిర్యగమరనరాది మూర్తియునుగాక

కర్మగుణభేద సదసత్ప్రకాశిగాక

వెనుక నన్నియుఁ దా నగు విభుఁ దలంతు.

8-85.1-తే.

కలఁ డందురు దీనులయెడఁ

గలఁ డందురు పరమయోగిగణముల పాలం

గలఁ డందు రన్ని దిశలను

గలఁడు కలం డనెడువాఁడు గలఁడో లేఁడో

8-86-క.

కలుగఁడే నాపాలి కలిమి సందేహింపఁ

గలిమిలేములు లేక కలుగువాఁడు

నా కడ్డపడ రాఁడె నలి నసాధువులచేఁ

బడిన సాధుల కడ్డపడెడువాఁడు

చూడఁడే నా పాటుఁ జూపులఁ జూడక

చూచువారలఁ గృపఁ జూచువాఁడు

లీలతో నామొఱాలింపఁడే మొఱఁగుల

మొఱలెఱుంగుచుఁ దన్ను మొఱగువాఁడు

8-87-సీ.

అఖిలరూపముల్ దనరూప మైనవాఁడు
ఆదిమధ్యాంతములు లేక యడరువాఁడు
భక్తజనముల దీనుల పాలివాఁడు
వినఁడె చూడఁడె తలఁపడె వేగ రాఁడె.

8-87.1-తే.

విశ్వకరు విశ్వదూరుని
విశ్వాత్ముని విశ్వవేద్యు విశ్వు నవిశ్వున్
శాశ్వతు నజు బ్రహ్మప్రభు
నీశ్వరునిం బరమపురుషు నే భజియింతున్.

8-88-క.

అని పలికి తన మనంబున నగ్గజేంద్రుం డీశ్వరసన్నిధానంబు కల్పించుకొని యి ట్లనియె.

8-89-వ.

లా వొక్కింతయులేదు ధైర్యము విలోలం బయ్యెఁ బ్రాణంబులున్
ఠావుల్ దప్పెను మూర్ఛ వచ్చెఁ దనువున్ డస్సెన్ శ్రమం బయ్యెడిన్
నీవే తప్ప నితఃపరం బెఱుఁగ మన్నింపందగున్ దీనునిన్
రావే యీశ్వర! కావవే వరద! సంరక్షింపు భద్రాత్మకా!

8-90-శా.

విను దఁట జీవులమాటలు
చను దఁట చనరానిచోట్ల శరణార్థుల కో

యను దఁట పిలిచిన సర్వముఁ
గను దఁట సందేహమయ్యెఁ గరుణావార్ధీ!

8-91-క.

ఓ కమలాప్త! యో వరద! యో ప్రతిపక్షవిపక్షదూర! కు
య్యో కవియోగివంద్య! సుగుణోత్తమ! యో శరణాగతామరా
నోకహ! యో మునీశ్వరమనోహర! యో విమలప్రభావ! రా
వే కరుణింపవే తలఁపవే శరణార్థిని నన్నుఁ గావవే.

8-92-ఉ.

పలికెడిది భాగవత మట
పలికించు విభుండు రామభద్రుం డఁట నేఁ
బలికిన భవహర మగు నఁట
పలికెద వేఱొండుగాథ బలుకఁగ నేలా?

1-16-క.

భాగవతముఁ దెలిసి పలుకుట చిత్రంబు
శూలి కైనఁ దమ్మిచూలి కైన
విబుధజనులవలన విన్నంత కన్నంత
దెలియ వచ్చినంత దేటపఱతు.

1-17-ఆ.

అక్రూర స్తవము – శ్రీకృష్ణ స్తుతి

దండకము

శ్రీమానినీమానచోరా! శుభాకార! వీరా! జగద్ధేతుహేతుప్రకారా! సమస్తంబు నస్తంగతంబై మహాలోలకల్లోలమాలాకులాభీల పాథోనిధింగూలఁగా బాలకేళీగతిం దేలి నారాయణాఖ్యం బటుఖ్యాతిఁ శోభిల్లు నీ నాభికంజంబులో లోకపుంజంబులం బన్ను విన్నాణియై మన్నయా బమ్మ యుత్పన్నుఁ డయ్యెంగదా పావ కాకాశ వాతావనీ వార్యహంకార మాయామహా మాన సాదుల్ హృషీకాదులున్ లోకముల్ లోకబీజంబులున్ నిత్యసందోహమై నీ మహాదేహమం దుల్లసించున్ వసించున్ నశించున్ జడత్వంబు లేకాత్మయై యొప్పు నీ యొప్పిదం బెల్లనోచెల్ల చెల్లన్ విచారింపఁ దారెంతవా రెంతవారైన మాయాదు లా మాయతోఁ గూడి క్రీడించు లోకానుసంధాత యా ధాత నీ నిర్ణేతయే నీ కళారాశికిం గొందఱంభోజగర్భాదు లధ్యాత్మలందు న్నశేషాధిభూతంబులందున్న నేకాధిదైవంబులందున్ సదా సాక్షివై యుందు వంచుం దదంతర్గతజ్యోతి వీశుండ వంచుం ద్రయీపద్ధతిం గొంద ఱింద్రాది దేవాభిదానంబులన్ నిక్క మొక్కండ వంచున్ మఱింగొంద ఱారూఢ కర్మంబులం ద్రుంచిసంసారముం ద్రెంచి సన్యస్తులై మించి విజ్ఞానచక్షుండ వంచున్ మఱిం బాంచరాత్రానుసారంబుగాఁ దన్మయత్వంబుతోఁ గొంద ఱీ వాత్మ వంచున్ మఱిం గొంద ఱా వాసుదేవాదిభేదంబులన్ నల్వురై చెల్వు

వాటింతు వంచున్ మఱిన్ నీవు నారాయణాఖ్యుండ వంచున్ శివాఖ్యుండ వంచున్ మఱిం బెక్కుమార్గంబులన్ నిన్ను నగ్గింతు రె గ్గేమి యేఱుల్ పయోరాశినే రాసులై కూడుక్రీడన్ విశేషంబు లెల్ల న్నశేషంబులై డింది నీయందనూనంబు లీనంబులౌ నేకరాకేందుబింబంబు కుంభాంతరంభఃలం బింబితం బైన వేఱున్నదే యెన్న నేలా ఘటాంతర్గతాకాశముల్ దద్ఘటాంతంబులం దేకమౌరేఖ లోకావధిన్ వీఁక నే పోకలం బోక యేకాకివై యుండు దీశా కృశానుండు నెమ్మోము సోముండు భానుండు కన్నుల్ దిశల్ కర్ణముల్ భూమిపాదంబు లంభోనిధుల్ కుక్షిశల్యంబు లద్రుల్ లతాసాలముల్ రోమముల్ గాలి ప్రాణంబు బాహుల్ సురేంద్రుల్ ఘనంబుల్ కచంబుల్ నభోవీథి నాభిప్రదేశంబు రేలుం బగళ్ళున్ నిమేషంబు లంభోజగర్భుండు గుహ్యంబు వర్షంబు వీర్యంబు నాకంబు మూర్ధంబుగా నేకమై యున్న నీ మేనిదండం బయోజాత గర్భాండముల్ మండితోదుంబరానోకహానేక శాఖాఫలాపూరితానంత జంతుప్రకాండంబులీలం బ్రసిద్ధోదరాశిస్థ జంతుప్రకారంబుగా నిండి యుండున్ మహారూప నీ రూపముల్ వెగ్గలం బుగ్గడింపన్ లయాంభోధిలో మీనుమేనన్ విరోధిన్ నిరోధించి సాధించి మున్ వేధకున్ వేదరాశిం బ్రసాదింపవే ద్రుంపవే కైటభశ్రీమధుం జక్రివై మొత్తవే యెత్తవే మందరాగంబు రాగంబుతోఁ గూర్మలీలాపరిష్పందివై పందివై మేదినిన్ మీఁదికిం ద్రోచి దోషాచరుం గొమ్ములన్ నెమ్ములం జిమ్ముచున్ గ్రువ్వవే త్రెవ్వవే

ఘోరవైరిన్ నృసింహుండవై దండివై దండి వైరోచనిం జూచి యాచింపవే పెంపవే మేను బ్రహ్మాండము న్నిండఁ బాఱుండవై రాజకోటిన్ విపాటింపవే రాజవై రాజబింబాస్యకై దుర్మదారిన్ విదారింపవే నొంపవే క్రూరులన్ వాసుదేవాదిరూపంబులన్ శుద్ధ బుద్ధుండవై వైరిదారాంతరంగంబుల న్నంతరంగంబులుంగాఁ గరంగింపవే పెంపు దీపింపవే కల్కిమూర్తిం బ్రవర్తించు ని న్నెన్న నే నెవ్వఁడన్ నన్ను మాయా విపన్నున్ విషణ్ణుం బ్రపన్నుం బ్రసన్నుండవై ఖిన్నతం బాపి మన్నింపవే పన్నగాధీశ తల్పా! కృపాకల్ప! వందారుకల్పా! నమస్తే నమస్తే నమః.

10.2-1232-దం.

విరాట్పురుష స్తుతి

దండకము

శ్రీనాథ! నాథా! జగన్నాథ! నమ్రైకరక్షా! విపక్ష క్షమా భృత్సహస్రాక్ష! నీరేజపత్రేక్షణా! దేవదేవా! భవద్దాస వర్గోప తాపంబులు బాపఁగా నోపు దివ్యాత పత్రంబు నాఁ బొల్చు యుష్మ త్పదాంభోజ మూలంబు పుణ్యాలవాలంబుగాఁ బొంది యోగీంద్రు లుద్దామ సంసారతాపంబులం బోవఁగా మీటి వర్తింతు రో తండ్రి, యీశా! సమస్తాఘనిర్ణాశ! యీ విశ్వమం దెల్ల జీవుల్ భవోదగ్ర దుర్వార తాపత్రయాభీల దావాగ్నిచేఁ గాఁగి దుఃఖాబ్దిలోఁ దోఁగి యే కర్మమున్

ధర్మముం బొందఁగా లేక సంసార చక్రంబునందుం బరిభ్రామ్యమాణాత్ములై యుందు, రమ్మూఢ చేతస్కులం జెప్పఁగా నేల, యో దేవ! విజ్ఞానదీపాంకురంబైన మీ పాదపంకేరుహచ్ఛాయఁ బ్రాపింతు, మబ్జాక్ష! సన్మౌనిసంఘంబు లైకాంతికస్వాంతతం బేర్చి, దుర్దాంతపాపౌఘ నిర్ణాశకాంబు ప్రవాహాభ్ర గంగానివాసంబుగా నొప్పు నీపాదయుగ్మంబు, యుష్మ న్ముఖాంభోజ నీడోద్గతంబైన వేదాండజశ్రేణిచేతన్ గవేషించి సంప్రాప్తులై యుందురో నాథ! వైరాగ్యశక్తిస్ఫుట జ్ఞానబోధాత్మ లైనట్టి ధీరోత్తముల్, నిత్య నైర్మల్య భవ్యాంతరంగంబులం దే పరంజ్యోతి పాదాబ్జపీఠంబు గీలించి, కైవల్యసంప్రాప్తులై, రట్టి నిర్వాణమూర్తిం బ్రశంసింతు, మింద్రాదివంద్యా! ముకుందా! సమస్తంబుఁ గల్పింపఁ బాలింపఁ దూలింపఁగాఁ బెక్కు దివ్యావతారంబులం బొందు నీ పాద పంకేరుహ ధ్యానపారీణ సుస్వాంతులై యొప్పు భక్తావళిన్ మోక్షదంబైన నీ పాదకంజాతముల్ గొల్తు, మీశా! రమాధీశ! పుత్రాంగనా మిత్ర సంబంధ బంధంబులం జెంది నిత్యంబు దుష్టక్రియాలోలురై దేహ గేహంబులం దోలి వర్తించు దుర్మానవ శ్రేణులం దంతరాత్ముండవై యుండియున్ దూరమై తోఁచు నీ పాదపద్మంబు లర్చింతు, మో దేవ! బాహ్యేంద్రియవ్యాప్తి నుద్వృత్తు లైనట్టి మూఢాత్ము లధ్యాత్మ తత్త్వ ప్రభావాఢ్యులై, నీ పదాబ్జాత విన్యాస లక్ష్మీకళా వాసముంగన్న యయ్యుత్తమ శ్లోకులం గానఁగాఁ జాల; రప్పుణ్యు లా, దుష్టులం జూడఁగా నొల్ల

రంభోధిరాట్కన్యకా కాంత వేదాంత శుద్ధాంత సిద్ధాంతమై యొప్పు, నీ సత్కథాసారచంచ త్సుధాసార పూరంబులం గ్రోలి, సౌఖ్యోన్నతిన్ సోలి, ధీయుక్తులై వ్రాలి, తాపంబులం దోలి, మోదంబులం దేలి, సంపన్నులై మన్న నిత్యప్రసన్నుల్ మహోత్కంఠతం బేర్చి, వైకుంఠధామంబు నల్పక్రియాలోలురై కాంతు; రద్దివ్యవాసైక సంప్రాప్తికిం గోరుచున్నార, మో దేవ! వైరాగ్య విజ్ఞానభోధాత్మ యోగక్రియా రూఢి నంతర్బహిర్వ్యాప్తిఁ జాలించి, శుద్ధాంతరంగంబుఁ గావించి, హృత్పద్మవాసుండవై చిన్మయాకారమై యున్న నీ యున్న తానంత తేజోవిలా సోల్లస న్మూర్తిఁ జిత్తంబులంజేర్చి యానందలోలాత్మతం బొల్చు యోగీశ్వరశ్రేణికిం, దావకీనానుకంపానులబ్దస్ఫుటజ్ఞానముం గల్గుటంజేసి, యాయాసముం జెంద రో దేవతాచక్రవర్తీ! సదానందమూర్తీ! జగద్గీతకీర్తీ లసద్భూతవర్తీ! భవద్దాసులైనట్టి మమ్మున్ జగత్కల్పనాసక్త చిత్తుండవై నీవు త్రైగుణ్య విస్ఫూర్తిఁ బుట్టించినం బుట్టుటేకాక నీ దివ్య లీలానుమేయంబుగా సృష్టి నిర్మాణముం జేయ నే మెంతవా రౌదు? మీ శక్తి యుక్తిన్ భవత్పూజ గావింతు; మట్లుండె; నీ సత్కళా జాతులైనట్టి మమ్మెన్నఁగా నేల? యధ్యాత్మతత్త్వంబ వన్నం, బరంజ్యోతి వన్నం, బ్రపంచంబ వన్న న్నధిష్ఠాత వన్నన్ సదాసాక్షి వన్నన్, గుణాతీత! నీవే కదా; పద్మపత్రాక్ష! సత్త్వాది త్రైగుణ్యమూలంబు నా నొప్పు మాయాగుణంబందు నుద్య న్మహాతత్త్వ మైనట్టి నీ వీర్యముం బుట్టుటం జేసి నీ వింతకుం గారణం

బౌదు నా యాయి కాలంబుల న్నీకు సౌఖ్యంబు లే మెట్లు గావింతు, మే రీతి నన్నంబు భక్షింతు, మెబ్భంగి వర్తింతు, మే నిల్కడ న్నుందు, మీ జీవలోకంబె యాధారమైయుండి భోగంబులం బొందుచు న్నున్న యిక్కార్య సంధానులైనట్టి మాకుం జగత్కల్పనా శక్తికిన్, దేవ! నీ శక్తిఁ దోడ్పాటు గావించి విజ్ఞానముం జూపి, కారుణ్యసంధాయివై మమ్ము రక్షింపు, లక్ష్మీమనఃపల్వలక్రోడ! యోగీంద్ర చేత స్సరోహంస! దేవాది దేవా! నమస్తే నమస్తే నమః!

3-203-దం.